

[Dorte Bennedsen]

Den anden del af forespørgslen vedrører kriminalforsorgen. Også på dette område har de senere års nedskærings- og besparelspolitik rejst en række problemer. Som allerede nævnt er der spørgsmålet om de lange ventetider for afsoning, men også forholdene i den frie kriminalforsorg giver anledning til bekymring. Så sent som i sidste uge havde vi her i Folketinget en debat om skærpelse af adgangen til prøveløsladelse og udgang. Det konkrete forslag blev afvist af et flertal, men bl.a. den konservative ordfører gav udtryk for sympati for en skærpelse, fordi han fandt, at recidivprocenten var for høj under prøveløsladelse. Jeg tror, at vi alle er klar over, at det kan være nødvendigt at anvende fængsel, men der er vel ikke nogen, som i ramme alvor vil mene, at et fængselsophold gør et menneske mere egnet til at vende tilbage til en kriminalitetsfri tilværelse.

Det er ikke så meget spørgsmålet om afskaffelse af udgang og prøveløsladelse, der er interessant, men derimod spørgsmålet om, hvordan vi praktiserer disse ordninger. »Det drejer sig om sund fornuft og målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten«, skrev justitsministeren tidligere på vinteren, og det er vi meget enige med ministeren i. Det er just her, kriminalforsorgen kommer ind i billedet. Målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten handler bl.a. om at give den indsatte arbejds- og uddannelsstilbud, som forbedrer hans muligheder for senere at klare sig i samfundet. Det handler ikke mindst om at gøre en indsats i prøveløsladessituationen, så den løsladte får andre muligheder end at vende tilbage til det kriminelle miljø, han kom fra.

Ser vi på virkelighedens verden, må vi desværre konstatere, at den gode hensigt om kriminalitetsforebyggelse har haft trange vilkår. I en tid, hvor arbejdsløsheden er høj, boligsituationen vanskelig og socialkontorerne overbebyggede, er der brug for, at kriminalforsorgens forebyggende indsats opprioriteres og forstærkes. Det er ikke sket. I stedet for målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten har man begrænset – dvs. nedskåret – ressourcerne til det forebyggende arbejde. Hvis vi mener det alvorligt med forebyggelse, må vi til at tænke i andre baner, og derfor har forespørgerne ønsket denne debat.

Besvarelse

Justitsministeren (Engell):

Den rejste forespørgsel vedrører to væsentlige områder under Justitsministeriet, nemlig kriminalforsorgen og retterne. Jeg kan kun være tilfreds med, at vi i dag får lejlighed til at drøfte forholdene på disse to vigtige områder. Jeg tror faktisk, det er mange år siden, at Folketinget har haft en tilsvarende overordnet diskussion.

Kriminalforsorgen og retterne udgør hver for sig væsentlige bestanddele af det samlede justitsvæsen, og derfor er det også naturligt, at områderne til stadighed er genstand for overvejelser, og at der løbende tages initiativer bl.a. for at sikre, at den service, der ydes over for borgerne, er bedst mulig.

Fælles for de to områder er, at de ikke selv har mulighed for at påvirke tilgangen af de arbejdsopgaver, der kommer ind. Også på den baggrund er det vigtigt, at systemerne fungerer effektivt rent administrativt, og at regelsættene også er hensigtsmæssige. Det udelukker naturligvis ikke, at man også på disse områder på lige fod med den øvrige offentlige sektor må stille krav til ressourceudnyttelsen. Områderne bør heller ikke på forhånd være fritaget for besparelser, men navnlig med henvisning til de gennemførte besparelser på domstolsområdet vil jeg allerede nu sige, at der kun har været tale om begrænsede besparelser gennem de senere år. Kriminalforsorgen og retterne er i øvrigt i budgetmæssig henseende uafhængige, og jeg skal derfor gennemgå områderne hver for sig.

Først kriminalforsorgen, der jo primært har til opgave at gennemføre frihedsberøvelse efter domstolenes bestemmelse. Endvidere skal kriminalforsorgen føre tilsyn med bl.a. betinget dømte, prøveløsladte samt personer, der af retten er fundet uegnede til fængselsstraf, og herudover administrere selve ordningen med samfundstjeneste.

Det forventes, at der i 1991 vil være en gennemsnitlig daglig belægning i fængslerne og arresthusene på ca. 3.500 indsatte. Kriminalforsorgen i frihed forventer at gennemføre ca. 4.500 tilsyn med betinget dømte og prøveløsladte og ca. 3.500 personundersøgelser.

Til løsning af disse arbejdsopgaver har kriminalforsorgen et samlet driftsbudget på ca. 1,1 mia. kr. Personaleforbruget er i 1990 opgjort til i alt knap 3.900 årsværk.